

[Undervisningsministeren.]

valgeregler, at hensigten er, at alle, der måtte ønske at opstille kandidater til valget, også skal have adgang til det, og man må vistnok derfor erkende, at når et nyt studenterråd er valgt den 6. november, og når den 7. november efter bekendtgørelsen af valgene er sidste frist for indgivelse af kandidatlister, så vil et nyvalgt studenterråd ikke have mange muligheder for at opfylde denne frist; derfor er jeg villig til at forlænge disse frister og vil i morgen optage forhandling med valgudvalget ved Københavns universitet om en forlængelse.

Jeg følger til for endelig ikke at blive misforstået, at jeg naturligvis ikke skal tage stilling til, om studenterrådet vil opstille til styrelsesvalget eller ikke vil det, det er studenterrådets egen sag, men det ligger ganske klart i lovens forudsætninger, at alle skal have adgang til, hvis de ønsker det, at opstille kandidater. Derfor finder jeg det også rigtigt, at fristen forlænges, således at man har mulighed for at opstille.

Hr. Morten Lange var inde på spørgsmålet om listevalgene, adgangen til at opstille lister og til, at repræsentation på disse lister sker efter forholdstalsvalg, og mente, at man herved påtvinger universiteterne en politisering. Jeg har deroverfor lyst til at sige, at politisering, hvis man vil bruge den betegnelse, vel nok er forekommet tidligere. Men i øvrigt må man her ikke overse, og jeg må fremhæve det igen, at med den nye styrelseslov er universiteterne ikke egne enheder, det er statsinstitutioner, det er offentlige institutioner, og jeg kan ikke se rettere, end at når man skal vælge repræsentanter til at styre sådanne offentlige institutioner, er det rimeligt at følge regler, der svarer til de regler, som gælder for valg af repræsentanter til andre offentlige organer. Det er et grundsynspunkt, som jeg har fremhævet flere gange, og som jeg understreger igen, som ligger bag ved universitetsstyrelsesloven.

Jeg må også gøre opmærksom på, at der er adgang til listevalg og til forholdsmæssig repræsentation, men at der også i bekendtgørelsen om valgreglerne er mulighed for kun at have én liste, hvis man enes om dette. Det centrale er, at der er adgang for andre synspunkter til at deltage i valget til de styrende organer.

Så skal jeg slutte disse bemærkninger med en tak til repræsentanterne for regeringspartierne, hr. Knud Bro, fru Merete Bjørn Hanssen og hr. Samuelson, for den klare tilkendegivelse af, efter hvilke principper man ønsker denne demokratisering ved universiteterne gennemført. Og jeg må endnu en gang understrege, at denne styrelseslov er et tilbud til studerende ved universiteterne om at deltage i styrelsen af deres uddannelsesplads med en medbestemmelse og en medindflydelse, som jeg tror man meget få steder, om overhovedet nogetsteds, har givet studerende ved et universitet. Jeg kan ikke forstå, at man ikke fra de studerendes side kan acceptere, at dette må ske under vilkår og på betingelser, som gælder for alle andre borgere i landet.

Knud Nielsen: Hr. Knud Bro sagde, at han syntes, tågen var lettet. Jeg har fornemmelsen af, at regeringspartierne tværtimod lader tågen sænke sig over denne her sag.

Sagens kerne er jo nemlig den, at man i en så vigtig sag som valg af studenternes repræsentanter til styrelsesorganerne ved at gå uden om en allerede eksisterende demokratisk organisation på universitetet, nemlig studenterrådet, underminerer denne demokratiske organisations betydning, man gør den mere eller mindre betydningsløs, man slår simpelt hen benene væk under den. Man styrker vel nu engang ikke demokratiet ved at bryde det eksisterende apparat ned og starte fra bunden. Jeg tror, det kan give ganske betydelige vanskeligheder.

Jeg tror, ministeren ville have gjort klogt i at benytte sig af amanuenserens tilbud om mægling. Fru Merete Bjørn Hanssen talte her om ministerens idelige tilbud om forhandlinger. Jeg synes, det er værd at gøre opmærksom på, at amanuenserne efter et timelangt møde med ministeren sagde, at ministeren ikke havde vilje til at gå ind i reelle forhandlinger. Det er udtalt af en upartisk part repræsenterende en meget stor lærergruppe ved universitetet, og jeg tror, det må tillægges betydelig vægt.

Knud Bro: Mine betragtninger om tågen var ikke møntet på hr. Morten Lange, de var møntet på den juridiske tåge, som det lykkedes socialdemokratiet at nedsænke over dette problem. Jeg er enig med hr.